

Marit Hottentot (interview najaar 2005)

Op 10-jarige leeftijd kwam ik met mijn ouders en zus in Ede wonen. Al snel ontdekten we de mooie hei en bossen rondom Ede. Op een van onze eerste fietstochten over de hei kwamen we Anita van Ingen, de toenmalige schaapherderin tegen. Meteen dacht ik, *dat wil ik ook!*. Ik raakte met Anita aan de praat en vroeg haar of ik een keer mee mocht met de schapen de hei op en zo is het eigenlijk begonnen.

Al gauw ging ik op de vroege zaterdagochtend met mijn klompen aan, op de fiets naar de kooi en zwierf ik hele dagen met Anita mee. Zij had thuis ook veel dieren en daar was ik dan ook vaak te vinden. Ik hielp met het verzorgen van de schapen en het schoonmaken van het eendenbad.

Ongeveer een jaar later stopte Anita als herderin en werd Aart v.d.

Brandhof de nieuwe herder. Bij Anita bleef ik komen, maar de kudde hield ook zijn aantrekkingskracht en zo kreeg Aart mij er eigenlijk min of meer bij, 150 schapen en een klein Maritje die af en toe graag mee huppelde met de schapen.

Leren scheren

Op het eerstkomende schaapscheerdersfeest moest ik maar leren scheren, vond Aart. En daar had ik wel oren naar! Ik was toen 11 jaar. Aart stelde mij voor aan Aaldert van Steenberg en hij leerde mij, net als vele anderen, de kneepjes van het mooie vak schaapscheren. Ik kreeg een oude rode schaar van hem, mijn eerste en heb dat eerste jaar heel wat staarten geschoren. Daar moet je mee beginnen als je het wilt leren.

Het bleek een hele klus, vooral ook omdat ik als 11-jarige nogal dun was en ergens tussen de 30 en 40 kilo woog, terwijl een Veluws heideschaap al gauw een kilo of 50, 60 weegt (*Inmiddels heb ik de dames gelukkig in gewicht overtroffen*). En als je dan de kont moet scheren, lig je er helemaal overheen en moet je in principe je voet over de nek van het schaap houden maar daar kon ik dus vaak helemaal niet bij.

Er waren wel eens schapen die dat dondersgoed door hadden, doodleuk opstonden en met mij aan de wandel gingen. Mijn medescheerders hadden dan altijd reuze lol en gaven mij de beste adviezen '*Vasthouden Marit, nooit loslaten*' en werd er hard gelachen. Ja, en daar hing ik dan. Naar mijn weten heb ik ook altijd vastgehouden en daardoor heel wat rondjes gemaakt, hangend aan een schaap. Maar na een rondje schaap kwamen de andere scheerders me altijd weer helpen en zetten dan met een heel grote grijns het schaap weer op haar kont.

Mooie dagen

Ik woon momenteel ruim 10 jaar in Amsterdam maar ik ben altijd blijven scheren en zal dat ook altijd blijven doen! Het zijn voor mij heel mooie dagen waar ik altijd enorm naar uitzie. Het fysieke werk, het contact met de dieren en de goede sfeer onderling, daar geniet ik enorm van. Het is hard werken maar ook veel lol met elkaar maken. Het is, zo tijdens die dagen, een hechte club mensen die elkaar meestal al langer kent.

Ik scheer nu 18 jaar en momenteel bij drie verschillende kuddes, twee in Ede en één in Blaricum. Helaas is het schaapscheren maar een paar dagen in het jaar, aangezien schapen maar eens in het jaar, net voor de zomer, geschoren hoeven te worden.

Toch hoop ik dit nog heel lang te kunnen doen. Als ik het net zo lang volhoud als mijn grote voorbeeld Aaldert van Steenberg, die tot in zijn 80e levensjaar heeft geschoren, dan heb ik nog heel wat jaren te gaan!